

Carles RIERA, *Curs de lèxic científic*, 3 vol. (Teoria. Exercicis. Clau dels exercicis), Barcelona, Editorial Claret, 1998, 372, 162 i 26 pàg., ISBN 84-8297-257-X.

Carles Riera és un lingüista que posseeix una sòlida formació en les disciplines científiques experimentals, que li ha permès d'escriure obres tan reeixides com *Manual de català científic. Orientacions lingüístiques*, de 1992 (segona edició de 1993), i *El llenguatge científic català. Antecedents i actualitat*, de 1994.

El *Curs de lèxic científic* és un llibre clar, precís i pràctic. Carles Riera s'hi esforça a presentar d'una manera ordenada i sistemàtica els procediments formals (derivació, composició, abreviació, onomatopeies i mots de creació expressiva) i semàntics (homonímia, sinonímia, paronímia i antonímia) de formació del lèxic científic i alhora ens ofereix unes informacions molt interessants sobre la procedència històrica del nostre lèxic científic (hi trobem des de les normes generals fins a casos tan sorprenents com *derrick*, una grua mòbil que pren el nom del d'un botxí de Tyburn —pàgina 228—). A més, Riera s'hi expressa en un llenguatge net i exacte, que cal agrair en una publicació tan plena de mots de comprensió difícil per a les persones que no hi tenen una relació habitual.

El primer volum podria constituir perfectament una obra suficient i escau de destacar-ne els apèndixs, farcits d'explicacions curioses i sugge-

ridores (el sentit etimològic de *panacea*, l'enginyer alemany que dona nom als motors *diesel*, l'origen de marihuana,...) i uns índexs complets des d'on podem cercar l'explicació sobre el significat i el procés de formació d'un mot tècnic.

Però l'existència dels altres dos fa d'aquesta obra un mètode d'aprenentatge que, per mitjà d'exercicis, vol facilitar l'obtenció d'una millor comprensió i l'adquisició progressiva d'un bon domini del lèxic científic.

En el procés de normalització lingüística l'avenç creixent, encara que no prou satisfactori, que l'ús del català està assolint, tant, d'entrada, en el món universitari com, en acabat, en les activitats vinculades a la indústria, requereix un esforç per a la consecució pel màxim nombre d'estudiants i de professionals de les aptituds lingüístiques necessàries per poder-se expressar amb fluïdesa i correcció en contextos tècnics i científics.

La tasca duta a terme fins ara per Carles Riera representa una contribució primordial en aquesta necessària adaptació i, d'una manera especial, el *Curs de català científic* ha d'esdevenir durant molts anys una eina valuosa de difusió i d'aprenentatge.

Carles DUARTE I MONTSERRAT